Laulu-Jaakots kaffekonsert.

Såsom tidigare i andra sammanhang omnämnts, existerar sedan c:a 1½ år tillbaka i Jakobstad en finskspråkig motsvarighet till Jakobstads Sångarbröder, nämligen manskören Laulu-Jaakot, vars ledande kraft och dirigent är kapellmästare Väinö M e l a r t i.

Denna kör gav i går på eftermiddagen en kaffekonsert i finska folkskolan och glädjande nog var konserten mycket välbesökt, vilket bör ha verkat uppmuntrande på körmedlemmarna och dirigenten, i all synnerhet som även mången sångarbroder hade infunnit sig. Programmet var både omväxlande och välsammansatt, varvid den inhemska tonkonsten givetvis främst beaktats Det inleddes med en avdelning orkestermusik, som framfördes av en pianokvintett under violinisten Åke Höglunds ledning. Både säkert och med musikalisk känsla spelade orkestern tre kompositioner, av vilka Tschaikovskis Wer Sehnsucht kennt utföll bäst.

Därpå trädde den cirka 30 man starka manskören fram och sjöng fem sånger, samtliga av inhemska kompositörer. Med hänsyn till den korta tid kören verkat, måste man säga att dirigenten kan känna sig nöjd med resultatet av detta framträdande, ty med ett par undantag när klingade sångerna rent och fylligt. Även denna kör lider, såsom de flesta österbottniska manskörer, dock brist på goda första tenorer, vilken stämma alltså skulle tarva en förstärkning. Av denna avdelning slog särskilt Genetz' Mieslaulu samt en finsk folkvisa i V. Mikkolas arrangemang och Faltins Livets strid (på finska) särskilt an på publiken Sibelius Sydämeni laulu till ord av A. Kivi kunde kanske ha framförts i ett något snabbare tempo. I programmet följde så ett par pianosoli, förtjänstfullt utförda av fru Elsa Forsberg, som spelade en polka av Maasalo och en masurka av Wieniavski.

Så var det åter den höglundska orkesterns tur att framträda med tre kompositioner, av vilka man särskilt fäste sig vid Intermezzot ur Mascagnis välkända opera Cavalleria Rusticana, som framfördes med kläm och rutin.

JAKOBSTADTIDN
26.3.49

Den lyckade kaffekonserten avslutades med körsång, varvid manskören åter sjöng fem nummer. Av dessa måste Geibels rytmiskt medryckande Vaggsång bisseras, men även de två ståtliga slutnumren — ett potpurri på finska folksånger i Faltins arrangemang samt Sibelius mäktiga Finlandia — utfördes bra och musikaliskt. Körens goda prestationer belönades med tacksamma applåder, som kören å sin sida kvitterade med att ge tvenne extra nummer, som gick i en något lättare stil: Kyötelin laulu av E. Sivori och en Fredmans-sång, som sjöngs hurtigt och med sann sångarglädje.

F. ö. kan om denna kaffekonsert sägas att kaffet, som serverades „mellan verserna", var gott och att både publiken och de uppträdande har skäl att känna sig nöjda med sin dag. Om publikintresset konkurrerade dock två så pass farliga „medtävlare" som ett strålande vårväder och en sensationell flyguppvisning, utan vilka Laulu-Jaakot säkert hade kunnat räkna med betydligt större publik.

H.